

bratstvo

správy z diaspóry a svätej zeme

August 2003 / Elul 5763

vydané organizáciou Chevra

HUDNA Dočasné utlmenie vojenských aktivít

Dni Hamasu sú spočítané?

TIŠA B'AV

Mesačné správy z Izraela

Múr modlitieb

strana 2

strana 16

Mesačné správy z Izraela

“...Bola to pravda, čo som počula vo svojej zemi...” (1 Kráľ. 10:6)

ZLOVESTNÁ HUDNA

“Záhuba ide, a budú hľadať pokoj, ale ho nebude.” (Ez. 7:25)

Mnohí už vedia, že Palestínčania pristúpili na dočasné prímerie s Izraelom. Medzi Palestínčanmi sa takéto prímerie nazýva *hudna*. *Hudna* nie je mierovou zmluvou, neznamená prímerie, kapituláciu ani vzdanie sa svojho úmyslu. *Hudna* je dočasné utlmenie vojenských aktivít v záujme dosiahnutia väčšieho cieľa.

Tí, ktorí poznajú islamské dejiny by vedeli, že prvý prípad *hudny* sa odohral, keď Mohamed uzavrel zmluvu s obyvateľmi Mekky na desať rokov. Títo obyvatelia sa k Mohamedovi správali nepriateľsky, odkedy začal kázať proti ich idolom a neskôr, keď sa presťahoval do mesta Medina a stal sa jeho vodcom, došlo medzi týmito dvomi mestami k niekoľkým ozbrojeným stretom. V roku 628 mal Mohamed ešte len obmedzenú moc a prišiel do Mekky spolu s 1 400 mužmi, aby dohodol s Mekkančanmi zmluvu nazvanú “Hudaibiyahská zmluva”. Podľa nej mali byť vojenské aktivity na desať rokov pozdržané a Mediniánci mohli naďalej uskutočňovať svoje tradičné púte do Mekky.

Toto však vôbec nebola mierová dohoda. Išlo len o akési dočasné prerušenie nepriateľstva medzi obyvateľmi týchto miest. Mohamed dokonca hneď nasledujúci rok, keď bol silnejší, porušil zmluvu, vstúpil do Mekky s armádou 10 000 mužov a vyhlásil sa za vládcu mesta. Medzičasom skoro celá zvyšná časť Arábie prijala Islam a poddala sa mu ako vodcovi.

Zmysel *hudny* spočíva v tom, že boju-čtivým dáva čas sa znovu zoskupiť, oddýchnuť si, vyzbrojiť sa a pripraviť sa na ďalšie kolo bojov. Toto robia Palestínčania aj teraz a niektorí z nich sa dokonca zmienili o Hudaibiyahskej zmluve v súvislosti so súčasným prímerím. Hamas aj niektoré ďalšie militantné skupiny sú ubité a unavené. Táto *hudna* im poskytne možnosť sa opäť vyzbrojiť, zorganizovať a napláňovať ďalšiu stratégiu. V žiadnom prípade nenaznačuje, že by sa vzdali svojho predsavzatia zničiť židovský štát.

Dost' ostré slová používa autor článku “Zmluva Hudna” v *Haganah B'Internet*, ktorý hovorí: “Hudna by sa stručne dala charakterizovať takto: súhlas so všetkým, aby si získal

čas vybudovať svoje sily a potom obnoviť vojnu vo svojom čase a podľa svojich pravidiel." Ešte uštipačne dodáva: "Každý, kto súhlasí s takouto dohodou s mohamedánmi je prinajlepšom idiot."

POUČILA SA SÝRIA?

Podľa správ je Sýria jednou z mála arabských krajín, ktoré si z amerických vojenských akcií v Iraku vyvodili primerané závery. Nie je žiadnym tajomstvom, že americkí predstavitelia naznačovali možný zásah proti Sýrii, ale to bolo v čase, keď Sýria nechávala irackých utečencov vstupovať na svoje územie a navyše sama vysielala autobusy plné sýrskych bojovníkov, aby pomohli v boji proti Amerike. Po predložení a napokon iba slovnom prediskutovaní návrhu invázie Sýrie začala táto hrať inú pesničku.

Sýria dlhodobo podporovala teroristické aktivity. Nachádzajú sa v nej centrály teroristických skupín. Hizballáhu poskytla územnú základňu v Libanone a vyzbrojuje ho tak, že prepravuje iránske zbrojné zásielky z letiska v Damasku na základne Hizballáhu. Taktiež dovolila Iránskym revolucionárnym bojovníkom operovať v údolí Bekaa. Sýria ďalej považuje Libanon z historického hľadiska za svoje územie, ktoré by rada získala späť.

Sýria bola vždy zarytým nepriateľom Izraela a to už od biblických čias, keď Benhadad a iní sýrski panovníci opakovane viedli proti nemu vojnu. "Sýria a jej zástupcovia nikdy neskrývali svoj odpor voči Židovskému štátu a prejavoval sa aktívne, konzistentne a smrtiaco." (*JPost*, 14. júla)

Podľa *Maariv* však Spojené Štáty nedávno kategoricky vyžadovali, aby sa Damaskus stiahol z Libanonu, deportoval teroristických vodcov, ktorí sa v ňom usídlili a rozbil sieť Hizballáhu. Je možné sa domnievať, že Bašar Assad si túto radu vezme k srdcu. V pondelok 14. júla sýrske jednotky začali ustupovať z pozícií v okolí Libanonského hlavného mesta. Ide zrejme o pokračujúce minimalizovanie vojenských aktivít, ktoré v Sýrii badať od začiatku tohto roku. V Libanone zostalo okolo 20 000 vojenských oddielov Sýrie a aj tieto vyvolávajú u mnohých, hlavne medzi mladými ľuďmi a študentmi, nevôľu. Presné čísla o tom, koľko jednotiek bolo prevelených a koľko ich zotrvá v Libanone ešte nie sú konečné.

Debkafile uvádza, že 6. júla podpísal Bašar Assad pred svojím odchodom do Caira Dekrét 408. Tento obsahuje nariadenie, ktoré účinne zbavuje stranu Baath jej monopolného vedenia Sýrie. Strana Baath autonómne ovládala všetky aspekty sýrskej civilnej aj vojenskej správy celých 40 rokov. Keď však bola strana Baath zvrhnutá v Iraku, Assad si zrejme uvedomil, čo to znamená. Dekrétom 408 zosadil stranu Baath z pozície hnacieho motora Sýrie.

"Zbavenie vládne strany jej vplyvu na všetky formy správnej moci v Sýrii robí z Assada

jediného arabského vodcu, ktorý chápe prínos vojny v Iraku v zmysle regionálnej demokratizácie.” (*Debkafile*, 7. júla) Assad si na základe zmiznutia Saddáma Husseina a jeho osobných spolupracovníkov uvedomil, že systém jedinej strany nie je trvalo udržateľnou metódou politického prežitia. Zdá sa, že teraz chce viesť kampaň na získanie podpory priamo od ľudí.

Všeobecnú podporu si však Assad nezíska ľahko, pretože už v minulosti sľuboval reformy a demokratizáciu, ktoré však neuskutočnil. Preto tentokrát ľudia v Sýrii reagovali s nedôverou a cynizmom. “Po 40 rokoch života v autokratickom režime, pričom tri štvrtiny toho času pod niektorým z Assadov, chce priemerný Sýrčan najprv hmatateľné dôkazy, že ho nevedia znova za nos a až potom uverí nejakým liberálnym reformám.” (*Debkafile*)

Pokiaľ ide o Izrael, Assad oznámil, že je “ochotný diskutovať” o komplexnom mierovom pláne. “Ochota prezidenta Sýrie Bašara Assada obnoviť mierové rokovania a tiež zahájiť vyjednávanie o návrate stratených Izraelčanov je rovnako prekvapujúca ako aj neočakávaná,” uvádza sa 18. júla v denníku *JPost*. Okrem toho sa tam uvádzajú slová Bena Dora: “Zo strany Bašara je to nepredvídateľný krok, najmä preto, že nie je známy ako odvážny alebo kreatívny vodca. No je pri moci už tri roky a za ten čas sa mnoho naučil a snáď prekonal svoje niekdajšie nereálne predstavy o nekonečnom boji proti Izraelu ako o jedinom riešení problémov Stredného Východu.”

Pisateľ denníku *JPost* Herb Keinon však hovorí, že postoj izraelskej vlády k Assadovým náznakom je skeptický. “Ak má sýrsky prezident skutočne záujem o mier, musia byť jeho skutky v súlade s jeho slovami,” povedal vyšší izraelský diplomatický predstaviteľ. Iba čas ukáže, či sa Assadove zmýšľanie skutočne zmenilo.

TEROR HUDNU NEPOZNÁ

Zatiaľ to vyzereá, že prímerie *hudna* sa netýka neprestajnej každodennej dávky teroru. Možno to znamená menej vybuchnutých autobusov alebo niečo podobné, ale očividne to *neznamená* žiadne prebodávanie, strieľanie, unášanie alebo podobné veci, pretože takéto udalosti sa stávajú takmer denne.

V piatok popoludní 11. júla vodič taxíku Elijahu Gurel vysadil dvoch zákazníkov pred hotelom Šeraton Plaza v Jeruzaleme a zavolať svojej manželke, aby jej oznámil, že sa vracia domov do Ramat Gan. Potom sa ozval ešte raz a povedal, že zobral ďalšieho pasažiera. Keď sa však do 20.00 hod nevrátil, zavolať jeho manželka na políciu, ktorá zahájila pátranie. Gurelov opustený taxík našli v Beit Hanina. Jeho osobné predmety vrátane peňazí boli v aute a nebolo badať žiadne stopy po súbóji. Vznikli obavy, že ho uniesli a držia v zajatí v oblasti Ramalláhu.

IBS, polícia a bezpečnostní agenti Šin Bet okamžite rozvinuli rozsiahlu pátraciu akciu po Gurelovi, pričom sa sústredili na niekoľko dedín v blízkosti Ramalláhu. Minister

obrany Mofaz sa spojil s ministrom bezpečnosti PS Muhammadom Dahlanom a naliehal na neho, aby urobil všetko, čo sa len dá, aby sa Gurel vrátil živý. Predseda palestínskej vlády Abbas v telefonickom rozhovore Mofazovi sľúbil, že urobí, čo je v jeho silách, aby napomohol prepustenie Gurela.

Aby som to skrátil, okolo polnoci 15. júla sa špeciálnym izraelským jednotkám podarilo lokalizovať Gurela v opustenej budove v Bituniah na západ od Ramalláhu. Našli ho osamoteného a zviazaného, jeho väznilia očividne ušli. Vôbec nedošlo k strelbe a Gurela odviekli do bezpečia. Najprv sa proti-teroristickej polícii s pomocou špeciálnej jednotky Duvdevan podarilo zadržať štyroch ľudí, ktorí boli v únose zapletení, ako aj niekoľko ich komplicov. Neskôr zástupca šéfa IBS major gen. Gabi Aškenazi oznámil, že boli zadržaní všetci Gurelovi únoscovia.

Nie všetky príbehy však končia takto šťastne. Zavčas ráno v utorok 15. júla sa Amir Simhon prechádzal s priateľkou po Tel Avivskej prímorskej promenáde, keď ho bodol terorista, ktorý sa pokúšal vniknúť do neďalekej reštaurácie. Okolo 1:30 v noci sa útočník pokúsil vstúpiť do reštaurácie Tarabin Bar/Restaurant, ale zastavil ho pracovník bezpečnostnej služby. Muž ho bodol do ramena ozdobnou dýkou v orientálnom štýle, pretlačil sa do reštaurácie a kričal: “*Allahu akbar*”. Majiteľ baru vzal barovú stoličku a rozbehol sa oproti teroristovi, ktorý ušiel.

Majiteľ a dvaja z návštevníkov ho prenasledovali po promenáde, kde sa útočník pokúšal zasiahnuť dýkou čo najviac ľudí. Simhon kráča so svojou priateľkou. Videl, ako sa muž približuje, skočil pred ňu a vtedy utrpel smrteľný zásah. Nakoniec niekto vytiahol zbraň, postrelil útočníka do nohy a tým ho zastavil.

Amira Simhona pochovali nasledujúci deň v Holone. Je iróniou, že Simhon bol policajným inšpektorom a práve mu udelili vyznamenanie za to, že naháňal a dolapil zlodeja na tej istej promanáde.

Ako potvrdenie, že žiadna dohoda s Izraelom násilie nezastaví, zadržali jednotky IBS 15. júla v doobedňajších hodinách v Nabluse troch utečencov z Tanzimu, ktorí plánovali samovražené bombové útoky. Títo boli zapletení aj v plánovaní útoku na Rehov Neveh Ša'anán v Tel Aviv z minulého júla, pri ktorom zahynuli štyria ľudia a 36 bolo zranených. Muži vlastnili jeden samopal a dve ďalšie zbrane. Ich zatknutie umožnilo prehľadať sklad v Nabluse, v ktorom vojaci našli výzbroj, medzi iným aj 10 kg vážiacu bombu, tri opasky na výbušniny a vybavenie na výrobu bômb. IBS sklad zničili.

DNI HAMASU SPOČÍTANÉ?

V posledných dňoch a týždňoch sa Hamas nachádzal pod silným tlakom asi zo všetkých strán. Egypt na neho naliehal, aby vyhlásil prímerie a spolupracoval s PS, naopak PS varovala, že Palestínčania budú mať iba jednu vládu a to bude skôr PS ako Hamas. Zároveň Izrael uskutočnil atentáty na viacero predstaviteľov Hamasu a dal jasne najavo,

že žiadny vodca Hamasu nemá imunitu, dokonca ani Šeik Jassin.

K týmto regionálnym tlakom sa pridala aj prezident Bush, ktorý viackrát vyzýval PS, aby "rozbila Hamas" a ostatné teroristické organizácie. Bush povedal, že nestačí, keď Palestínčania dosiahli zmluvne *hudnu* a trval na tom, aby rozbili Hnutie Islamského Odporu (Hamas). "Jedna vec je dosiahnuť slovnú dohodu, ale ak má byť na Strednom Východe mier, musíme byť svedkami zničenia organizácií ako je Hamas." (*Scoop Media*, 27. júna)

Izrael vystrelil na Hamas dve nové slovné salvy. Počas návštevy v Anglicku premiér Šaron naliehal na európskych vodcov, aby "podkopali všeobecnú palestínsku podporu Hamasu tým, že ho nahradia v jeho úlohe poskytovateľa lekárskeho, vzdelávacích, spoločenských a sociálnych služieb v pásme Gazy". Prevzatie týchto funkcií by "Európe umožnilo hrať významnú úlohu pri konečnej delegitimizácii Hamasu a ostatných teroristických skupín," povedal Šaron. (*JPost*, 16. júla)

SAUDSKÉ SPOJENIE

Bývalý vyslanec Izraela pre OSN a odborník na financovanie teroristov Dore Gold (posledná kniha: *Kráľovstvo nenávisť*) v utorok 15. júla oboznámil skupinu amerických kongresmanov, že 50 % finančných zdrojov Hamasu pochádza zo Saudskej Arábie. "Saudský podiel na zdrojoch Hamasu rastie, nezmenšuje sa ... Ich správanie sa nijako nemení," povedal Gold. Dodal, že financovanie Hamasu zo strany Saudskej Arábie podkope každý mierový proces, ktorý sa USA snaží presadiť a vyzýval Spojené Štáty a Izrael, aby spoločnými silami "zastavili tieto prítokové kanály" zdrojov Hamasu zo Saudskej Arábie.

Saudskí hovorcovia popierajú, že by existovala nejaká oficiálna podpora Hamasu. "Mohlo by sa stať," pýta sa jeden predstaviteľ, "že niektorí jednotlivci v Saudskej Arábii by financovali Hamas? Je to veľmi pravdepodobné. Hamas vyzbiera množstvo peňazí aj v Spojených Štátoch. Ale v zmysle vládnej politiky sme zaujali stanovisko, že terorizmus vo všetkých formách odsudzujeme ... a teroristov nefinancujeme."

Pokiaľ ide o prezidentovu Bushovu výzvu na rozbitie Hamasu, Abdel Rantisi ju zamietol ako snahu "vyvolať palestínsku občiansku vojnu". PS túto výzvu taktiež zavrhol ako "otvorenú výzvu k občianskej vojne, ktorú odmietajú palestínski občania, Palestínska Samospráva aj frakcie a nikdy k nej nedôjde". Podľa Rantisioho, aj keby bol Hamas zničený, objavila by sa nová skupina odporu namiesto neho.

Spojené Štáty to však s rozbíjaním teroristických skupín myslia vážne a preto vyslali do Izraela dvoch generálov, aby monitorovali kroky PS smerujúce k rozpusteniu militantov. Myšlienka vyslať pozorovateľov prišla očividne z USA. Vyšší izraelský diplomatický predstaviteľ povedal: "Vzbudili sme obavu, že prímerie bude slúžiť na znovu vyzbrojenie a reakcia Spojených Štátov bola, že zabezpečia pozemných

odborníkov, ktorí zhodnotia, či sú tieto obavy opodstatnené a či PS berie svoje záväzky ohľadom rozbíjania teroristických organizácií vážne.” (*JPost*, 1. júla)

Ak je to skutočne tak a ak sa zároveň aspoň čiastočne preruší financovanie a narastie tlak, kto vie, ako dlho dokáže Hamas ešte vydržať.

ARAFATOVA SNAHA PODKOPAŤ POZÍCIU ABBASA

Od začiatku bolo jasné, že Arafat premiéra vôbec nechce. Veď v podstate išlo o to, že západný svet už nechce rokovať s Arafatom kvôli jeho teroristickej minulosti ako aj preto, že očividne nemal moc nad militantami v Palestíne. Čoraz väčšmi bol vnímaný viac ako súčasť problému než riešenia. Nakoniec sa podvolil tlaku Štvorky a vymenoval predsedu vlády. Teraz sa však snaží podkopať pôdu pod nohami svojho vlastného poverenca.

Príkladom toho by mohol byť “prezidentský dekrét”, ktorý Arafat vydal v máji a ktorým regionálnych správcoch ministerstva vnútra premiestnil pod svoj vlastný úrad. To bola rana pod pás nielen pre Abbasa, ale aj pre ministra bezpečnosti Muhammada Dahlana. Jedným z dôvodov, prečo Arafat vydal tento dekrét, bolo to, že chcel Abbasovi a Dahlanovi zabrániť v nahradení 14 správcoch, ktorí sú poväčšine Arafatovými prívržencami, ľuďmi podľa svojho výberu.

Arafat hádže Abbasovi polená do cesty na každom kroku. Barry Rubin napísal: “Abu Mazen sa nachádza vo veľmi labilnej pozícii. Nemôže získať na svoju stranu Fatah, Organizáciu za oslobodenie Palestíny, palestínsky legislatívny zbor ani bezpečnostné jednotky. Má podporu asi len pol tuca z 100 palestínskych vedúcich predstaviteľov. No aj napriek tomu, že Arafat proti nemu neprestajne bojuje, zohral kľúčovú úlohu ... v propagovaní Arafatových vlastných záujmov: ak mal Arafat premiéra, mohol skončiť vojnu a neniesť za to žiadnu zodpovednosť. Bez neho mohol pokračovať v bojoch ešte dlhý čas.” (*JPost*, 15. júla)

Rubin ďalej zdôrazňuje, že Arafat “sabotoval všetky aspekty jeho (Abu Mazenovej) vlády. Jeho moc je taká obmedzená a jeho perspektívy také zahmlené, že nie je reálne, aby sa k nemu pridali nejakí palestínski vodcovia s nádejou, že skončia na víťaznej strane.” V krátkosti sa dá povedať, že Arafat využíva Abu Abbasa, keď mu to vyhovuje, ale robí mu naproti, keď sa zdá, že sa jeho moc príliš rozrastá. Preto sa na palestínskej strane nič nezmenilo. “Silný muž”, ktorý bol vraj potrebný, aby vládol nepoddajným Arabom, je stále tam, ale ani zahraniční predstavitelia si ešte neprebojovali cestu k jeho dverám. To neveští nič dobré pre žiadnu Cestovnú mapu dnes ani v budúcnosti.

Abbas by mal navštíviť Washington a 25. júla sa zúčastniť rokovania s prezidentom Bushom. To sa deje očividne s Arafatovým plným súhlasom. Arafat a Abbas na teraz zabudli na svoje nezhody a Arafat opäť nadobudol kompletnú vládu nad bezpečnostnými službami aj nad mierovými rokovaniami.

Palestínske skupiny odporu a najmä Hamas a islamský Džihád však varovali Abbasa pred návštevou Washingtonu. Podľa nich tým zo seba urobí americkú bábku a partnera americko-izraelského plánu na zbavenie sa Arafata. Tie isté skupiny takisto varovali proti snahe o odzbrojenie ich militantov. Rantisi po svojej nedávnej skúsenosti povedal, že každý pokus odzbrojiť Hamas alebo zhabať jeho zbrane je predurčený na neúspech podobne ako predošlé snahy "Sionistického nepriateľa".

MASAKER V JENINE NEBOL

Konečne sa to podarilo: Palestínčania priznali, že bitka o utečenecký tábor v Jenine, ktorú vyhlasovali za masaker tisícok nevinných civilistov, bola v skutočnosti vojenskou záležitosťou medzi Izraelskými silami a Palestínskymi ozbrojenými teroristami a väčšinu z 52 obetí tvorili bojovníci. Jeruzalemské centrum pre verejné otázky by onedlho malo vydať štúdiu, ktorá odhaľuje, že "masaker" je mýtus a palestínske zdroje, ktoré to potvrdili.

Podľa *Jerusalem Post* sa výskumníci zaoberali prieskumom rôznych palestínskych novín z nedávnej minulosti, kníh a web stránok a zistili, že teroristické skupiny Fatah, Islamský Džihád a Hamas sa na konfrontáciu s Izraelskými jednotkami počas osemdňovej ofenzívy v apríli 2002 pripravovali. Vyzbrojili sa samopalmi, granátmi, protitankovými strelami a výbušninami. Štúdia ukazuje, že tieto tri teroristické skupiny "zriadili spoločnú vojenskú rozhodovaciu základňu, v Jenine vytvorili továreň na bomby, v ktorej sa vyrobilo vyše dve tony výbušnín, a z utečeneckého tábora spravili doslova pevnosť, kde sa sústredilo takmer 200 palestínskych teroristov pripravených na boj." (*WorldNetDaily*, 14. júla)

"Táto štúdia priamo popiera nepodložené tvrdenia z úst palestínskych vodcov vrátane Saeba Erekata o tom, že Izrael v Jenine zmasakroval 500 Palestínčanov," povedal Dore Gold, bývalý vyslanec OSN a predseda Jeruzalemského centra pre verejné otázky (JCVO). "Táto nehorázna lož sa z obrazoviek CNN dostala až na Bezpečnostnú radu OSN."

Svedectvá palestínskych veliteľov v arabských médiách podporujú izraelskú verziu, že jeho vojaci bojovali v tvrdých bojoch v Jeniniskom utečeneckom tábore proti ozbrojeným mužom, ktorí používali bombové pasce a civilistov vrátane detí zapájali do guerillových akcií. Egyptský vládou podporovaný týždenník *Al-Ahram* uverejnil interview s mladým jednorukým "Omarom", ktorý vyrába bomby pre Islamský Džihád. V interview povedal, ako Palestínčania v Jenine nastražili bomby a v bojoch využívali aj ženy a deti: "Bomby sme dali do viac než 50 domov po celom tábore. Vybrali sme si staré a prázdne budovy a domy hľadaných osôb, lebo sme vedeli, že vojaci za nimi pôjdu... Vyrezali sme časti hlavného vodovodného potrubia a naplnili ich výbušninami a kľincami. Potom sme ich rozmiestnili asi v štvormetrových rozstupoch po domoch – do skríň, pod drezy, do sedačiek." Podľa Omara každý v tábore aj vrátane detí vedel,

kde sa výbušniny nachádzajú, takže nebolo nebezpečenstvo, že by mohlo dôjsť k zraneniu civilistov.

V nedávnych publikáciách našla JCVO ďalšie svedectvo pre svoju štúdiu, ktoré dokazuje, že civilisti boli zámerne využívaní ako ľudské štíty a že Fatah, Hamas a Islamský Džihád rozmiestnili ženy a deti, aby vlákali jednotky IBS do pascí a nastražených oblastí.

Snáď teraz sa bude môcť táto záležitosť s Jeninom konečne uzavrieť.

TERITÓRIA NIE SÚ OKUPOVANÉ

Západný breh a Gaza sú právom nazývané "spornými oblasťami". Od čias Ottomanskej ríše neexistoval suverénny štát, ktorý by zahŕňal ich územie do svojich hraníc a dokonca aj vtedy boli len malým zabudnutým kúskom, ktorý ríša nechala ísť dolu vodou. V politickom ani vojenskom zmysle nie je možné "okupovať" územie, ktoré nepatrí inému suverénnemu štátu.

V utorok 15. júla hlasovaním 26:8 rozhodol Knesset o rezolúcii, podľa ktorej: "Územia Júdska, Samárie a Gazy nie sú okupované – či už z hľadiska historického alebo z pohľadu medzinárodného práva ani podľa zmlúv, ktoré podpísal štát Izrael... Knesset tým podporil obyvateľov Ješi (Júdsko, Samária a Gaza) a vyzýva vládu, aby naďalej rozvíjala miestne komunity." (*JPost*, 17. júla)

V rezolúcii sa tiež uvádza: "Knesset vyzýva vládu, aby v budúcich rokovaniach trvala na týchto základných bodoch, ktoré by tvorili podmienky pre všetky diplomatické jednania: izraelská suverenita v Jeruzaleme; uchovanie bezpečnostných zón vrátane západnej zóny pozdĺž zelenej línie a východnej bezpečnostnej zóny v údolí Jordán; úplné odmietnutie vstupu palestínskych utečencov do oblastí patriacich Izraelu; rozbitie teroristickej infraštruktúry a koniec podnecovania."

PS na seba s odsúdením tejto rezolúcie nenechala dlho čakať. Rozhodnutie opísala ako "nebezpečné a poškodzujúce mierový proces" a označila ho za "priame porušenie medzinárodného práva a rezolúcií OSN". Palestínski vodcovia v Ramalláhu sa vyjadrili, že: "Toto okupantské a kolonializačné rozhodnutie má za cieľ sabotovať medzinárodné mierové snahy a plán cestovná mapa." PS ďalej vyzvala Štvorku a osobitne prezidenta Busha, aby urobili niečo s touto "nebezpečnou hrozbou mierového procesu a cestovnej mapy."

UTEČENCI SVOJE "PRÁVO NÁVRATU" NEPRESADZUJÚ

Palestínske výskumné centrum na čele s Khalil Šikakim nedávno uskutočnilo prieskum verejnej mienky medzi palestínskymi utečencami, ktorý ukázal, že väčšina z nich nie je až taká neoblomná, pokiaľ ide o "právo návratu". Podľa prieskumu by iba 10 % respondentov chcelo obnoviť svoje domovy pod izraelskou vládou. Niečo vyše polovice

opýtaných by sa chcelo vrátiť do nezávislého Palestínskeho štátu, 17 % odpovedalo, že by zostali vo svojich nových domovoch a 2 % by sa chceli vystáhnovať do zahraničia.

Prieskum získal odpovede od 4 506 ľudí v období medzi januárom až júnom. Respondenti boli rozložení takmer rovnomerne medzi Jordán, Libanon, Západný breh a pásмо Gazy. Je zaujímavé, že prieskum ukázal, že väčšina utečencov by privítala takú politickú zmluvu, ktorá by sa takzvaným "právom návratu" nezaoberala.

Šikaki sa práve chystal prezentovať výsledky prieskumu skupine novinárov vo svojej kancelárii, keď tam vtrhol rozhnevaný dav, v ktorom boli aj mladí ľudia a utečenci, rozbíjali okná, prevracali a ničili nábytok a hádzali na Šikakiho vajcia. Jeden utečenec povedal: "Toto je výstraha pre všetkých, aby sa nezahrávali s našimi právami." Protestujúci rozdávali letáky, na ktorých bolo napísané: "Sme tu, aby ste vedeli, že naše právo na návrat je sväté. Postavíme sa proti každému pokusu prekaziť naše právo na návrat."

Táto demoštrácia bola zjavne pripravená a zinscenovaná politickými zložkami, ktoré sa dopočuli o výsledkoch prieskumu skôr, než ich Šikaki zverejnil. "Niektorí poslali a vyprovokovali. Nemali sa ako dozvedieť, aký bol skutočný výsledok prieskumu," povedal jeden očitý svedok.

Prieskum však v skutočnosti nehovorí, že väčšina utečencov sa "vzdala svojho práva na návrat", ako to uvádza nadpis v *JPost*. 60 % by sa rado vrátilo žiť do tejto oblasti. Prieskum ukazuje, že iba 10 % je ochotných žiť pod Izraelskou samosprávou, teda že utečenci sa nechcú vrátiť na izraelskú pôdu. Okolo 50 % by chcelo žiť v nezávislom Palestínskom štáte. Väčšina respondentov by však netrvala na zakomponovaní práva návratu do zmluvy vypracovanej medzi Palestínou a Izraelom.

POTOM ZAČALA CHODIŤ

Vikki Knafo je osamelá matka troch detí, ktorá žije v chudobnejšej časti Mitzpy Ramon - Nahal Arod. Hovoria o nej, že je to tichá žena, ktorá sa drží v úzadí a zriedkavo prijíma nejaké verejné funkcie. Knafina priateľka povedala: "Ničím sa nelíši od obyčajných ľudí, nesťažuje sa, neprovokuje, vychováva svoje deti a prebýja sa každodenným životom."

Problém je, že Vikki Knafo, podobne ako mnoho ďalších slobodných rodičov, žije úplne alebo čiastočne z vládnej podpory. Kvôli *Intifade* si skoro nikto nevšimne, že mnohé izraelské rodiny sú chudobné a čoraz chudobnejšie – najmä rodiny s jedným rodičom. 28. júna dostala Vikki spolu s ostatnými list, v ktorom im oznamovali, že mesačné podpory sa budú výrazne krátiť. Vikki sa rozhodla konať. Hoci sama seba označila za "zbabelca" a nemôže uveriť, že to naozaj urobila, fakt je, že sa vydala na protestný pochod do Jeruzalema a dúfala, že sa jej podarí osobne stretnúť s ministrom financií Benjaminom Netanjahuom. Pred ministerstvom financií v Jeruzaleme protestovala vo svojom stane a nebola tam sama. Doslova hory slobodných rodičov sa pridali k jej

protestnému hnutiu.

“Napriek článkom v novinách, protestnej púti a srdcervúcim prosbám zostáva vláda na čele so štátnou pokladnicou rozhodnutá pridržať sa svojho plánu a pretlačiť krátenie rozpočtu, podpôr a ďalších výdavkov s cieľom zvrátiť momentálnu recesiu ako aj zmeniť myslenie nezamestnaných ľudí.” (*JPost*, 18. júla)

Ministerstvo financií hovorí, že svoje rozhodnutie zmeniť neplánuje. “Nieto cesty späť, pretože nieto peňazí,” povedal minister bez portfólia Peir Šeetrit, ktorý je spolupracovníkom Benjamína Netanjahua. Zatiaľ teda nemôžeme urobiť viac, iba sa modliť za tieto chudobné matky a za vládu, aby sa dalo niečo urobiť s ich situáciou.

Pozitívny aspekt je, že kresťanské organizácie ako napríklad Kresťanskí priatelia Izraela vstúpili do medzery a snažia sa pomôcť toľkým matkám v núdzi, koľkým sa len dá. Sme im za to vďační.

“...tí, ktorí chodievali chodníkmi, chodili krivými cestami postrannými. Prestali boli otvorené dediny v Izraelovi, prestaly, ...dokiaľ som nepovstala matka v Izraelovi.” (Sud. 5:6,7)

Lonnie C. Mings, Jerusalem

Šalom z Jeruzalema.

Hebrejské noviny v zlom svetle porovnávajú Tel Aviv s Jeruzalemom. Jeden z titulkov znie “Medzi svätým a svetským”.

Na rozdiel od desaťtisícov Židov, ktorí jeden večer prichádzali ku Chrámovej hore oplakávať zničenie oboch židovských chrámov presne v ten istý deň – deviateho v mesiaci Av – v Tel Avive sa oslavovalo.

Tiša b'Av (deviaty Av) je časom smútenia nad tým, že hoci Boh požehnáva krajinu Izrael, a ona naozaj nesedí ako vdova (Žalospevy) – nestojí tam chrám. V skutočnosti na tomto najsvätejšom mieste pre všetkých Židov na svete tróni islam. Nielen to, ale v súčasnosti rokujú o tom, že by si vzali aj Západný múr a premenovali ho na Burakov múr podľa zvierat'a, ktoré vraj prinieslo Mohameda do Jeruzalema.

Na námestí Safra (kde stoja budovy jeruzalemského magistrátu) sa čítala celá kniha Žalospevov, predtým ako desaťtisíce účastníkov pochodovali okolo hradieb Starého mesta. Tento prejav bol zrozumiteľný – aj keď uprostred žiaľu, krajina patrí Židom – každý jej centimeter.

Hovorkyňa za organizáciu Ženy v zelenom, Nadia Matar, mala v hebrejčine príchovor pri Levej bráne. Počas krátkeho ceremoniálu, pripomínajúceho opätovné získanie Chrámovej hory a Starého mesta v zázračnej šesťdňovej vojne, takto oslovila početné publikum.

Pochod na Tiša b'Av r. 1929

Na Tiša b'Av (deviaty Av) v roku 1929, presne pred 74 rokmi, sa konal prvý masový pochod k Západnému múru. V skutočnosti išlo o jednu z prvých židovských demonštrácií proti britskej okupácii. Všetko je to opísané v knihe Zeeva Golana nazvanej “Slobodný Jeruzalem”.

Týždeň pred Tiša b'Av Briti (ktorí v tom čase spravovali krajinu Izrael) uzákonomili protizidovské nariadenia, ktoré silne obmedzovali podmienky pre modlitby Židov pri Západnom múre. Bol to ich pokus úplne zamedziť Židom prístup na toto miesto.

Skupina Židov vedená Rabbi Moše Segalom si zaumienila, že nemôžu zostať ticho a že najvhodnejšou odpoveďou na britské nariadenia bude pochod zástupov v deň Tiša b'Av k Západnému múru. Osoba na čele sprievodu mala spraviť provokujúci čin: niesť vysoko zdvihnutú židovskú národnú vlajku (ktorá sa neskôr stala vlajkou Izraelského štátu). Na túto úlohu získali Uri Zevi Greenberga. Ten v Tel Avive napísal a vytlačil výzvu zvolávajúcu verejnosť k účasti na pochode, výzvu, ktorá bola prvým plagátom

v sionistickej revolúcii.

Tisíce Židov na túto výzvu odpovedali a zúčastnili sa pochodu. Boli to Židia všetkých názorových skupín: mužov a žien, nábožných i nenábožných, členov Betaru a Maccabi, spolu s členmi socialistických hnutí ako Achdut Haavodah a členmi Histadrutu. Prišlo tiež mnoho študentov ješív. Títo všetci sa spojili, aby bojovali za židovské práva pri Západnom múre.

Britská polícia poslala na štartovacie miesto pochodu posily a tie sa pokúšali presvedčiť organizátorov, aby namiesto sprievodu prebehla tichá demonštrácia na mieste, kde sú zhromaždení “v duchu Tiša b’Av” – bez provokujúcich židovských zástav a piesní. Prišli tam aj predstavitelia oficiálneho židovského vedenia – “prisluhovači” Britom a prikázali Židom, aby sa nepúšťali do provokačného pochodu, ale verejnosť ich úplne ignorovala.

Vlajka prišla z kaviarne na Jelinskej ulici. Segal a jeho druhovia zdvihli vlajku dovysoka a začali kráčať smerom k Jaffskej ceste volajúc: “Západný múr je náš!”, “Nech žije Izraelský štát!” Britská polícia sa ich pokúšala zastaviť, ale bolo ich príliš málo a množstvo pochodujúcich ich odtlačilo nabok. Znovu a znovu sa Briti snažili vytvoriť ľudskú reťaz, aby zastavili Židov, ale Židia ich opäť a opäť vytláčali, postupujúc dopredu.

Dostali sa na ulicu Hanevi’im a pokračovali cez Damaskú bránu do Starého mesta. Sám britský zástupca veliteľa jeruzalemského okresu, veliteľ Kingsley Heath, vyskočil na Žida držiaceho zástavu a chcel ju siahnuť, ale jediné, čo tým získal, boli údery od Židov, ktorí takisto aj jeho odsotili nabok.

Keď tisíce pochodujúcich došli až k Západnému múru, vykonali obrad, v ktorom prisahali vernosť Chrámovej hore a zaspievali Hatikvu. Po dlhom, dve tisícročia trvajúcim exile Židia opäť spievali piesne o židovskej slobode pri Západnom múre na úpätí Chrámovej hory. V závere pochodu, keď sa sprievod vrátil do centra mesta, zdvihli Rabbi Moše Segala na plecيا. Keď zbadal britských dôstojníkov, Segal na nich hrdo zakričal: “Vyženieme vás z našej zeme! Založíme tu slobodný židovský štát!”

Sen sa naplnil a v roku 1948 vznikol Izraelský štát. Predseda vlády David Ben-Gurion vo vyhlásení povedal o Jeruzaleme a svätých miestach toto: “Izrael bude ctiť všetky existujúce práva vzťahujúce sa k svätým miestam [...] zabezpečí slobodu uctievania a voľný prístup bez diskriminácie všetkým náboženstvám a na všetky sväté miesta. Zároveň považujeme za potrebné prehlásiť, že židovský Jeruzalem je organickou, neoddeliteľnou súčasťou Izraelského štátu, práve tak ako je nedeliteľnou zložkou židovských dejín a viery a duše nášho národa. Jeruzalem je srdcom Izraelského štátu.”

A teraz, na Tiša b’Av 5763 (2003) stojíme v početnom sprievode okolo múrov. Desiatitisíce Židov – mužov a žien, nábožných i nenábožných, nových imigrantov aj tu narodených (sabrá). Britskí dobyvatelia boli oficiálne vykázaní a Jeruzalem je pod

židovskou vládou, ale keby s nami dnes pochodovali všetci tí, ktorí sa zúčastnili sprievodu v r. 1929, jednoducho by neverili tomu, čo sa deje!

Veľa sa nezmenilo. Židia v krajine Izrael dnes opäť zakúšajú diskrimináciu, tentoraz zo strany židovskej, tzv. národnej vlády. Pravdou však je, že je to bábková vláda, ktorá si nechá diktovať tento krát nie od Britov, ale od Američanov. Napriek Ben-Gurionovým skvelým vyhláseniam o slobode uctievania pre všetky náboženstvá, obzvlášť pre Židov v Izraeli platí, že slobodu uctievania nemajú. Židia sa nemôžu modliť ani pri Jozefovom hrobe, ani v synagóge Šalom al Jisrael (Pokoj na Izrael) v Jerichu, a zjavne, čo je najhoršie zo všetkého, Židia nemôžu ani len vystúpiť na Chrámovú horu, srdce našej svätosti, ktorá je okupovaná Arabmi.

Presne ako vtedy v r. 1929, aj dnes sú Židia prenasledovaní tými istými arabskými nepriateľmi, ktorí tak ako nacisti, nech je ich meno vytreté, neznesú akúkoľvek židovskú prítomnosť alebo židovský život – a pritom nie je dôležité, aké sú naše hranice. Rovnako aj dnes sú Židia vraždení a zabíjaní v pogromoch a teroristických útokoch nacistických Arabov. Rabbi Moše Segal a jeho ľudia by neverili, že židovská vláda, za ktorú tak zapáleno bojovali a dúfali, že povstane, nielenže nebojuje proti týmto arabským vrahom, ale ich odmeňuje. Namiesto toho, aby zápasili o navrátenie vojnových zajatcov a chýbajúcich vojakov domov a o prepustenie nášho brata Jonathana Pollarda, izraelská vláda oslobodzuje tých Arabov, ktorí zavraždili Židov a sľubuje im a ich vodcom, že im odovzdá značnú časť našej domoviny v Judsku, Samárii a Pásme Gazy, takže oni si budú môcť založiť smrteľný štát, štát, ktorého jediným zmyslom je zničenie Izraelského štátu a zničenie Židov.

Hovorí sa, že chrám bol zničený kvôli “sinat chinam” (bezdôvodnej nenávisti). Zástavou súčasnej vlády je “cestovná mapa”, ktorá celá pozostáva z podnecovania k vraždeniu Židov a k bezdôvodnej nenávisti. Ako ináč môžeme chápať ochotu vlády vykoreniť Židov z ich domovov a vyhostiť ich, ak len nie ako to najhoršie, čo antisemiti spravili? Dá sa toto chápať inak než ako bezdôvodná nenávisť?

A preto je podľa môjho názoru tento Tiša b'Av pre židovský národ najkrušnejší. V minulosti, či to už bolo pod britskou nadvládou alebo za režimu páchatel'ov Oslo, vždy existovala aspoň nádej, že národná vláda povstane a bude konečne bojovať za záujmy židovského ľudu. Ale teraz, vláda pôsobiaca navonok ako národná, vedená bývalým národným hrdinom, sa tiež poddala diktátom našich vnútorných a vonkajších nepriateľov.

Pochod Rabbi Moše Segala je však tým pochodom, ktorý nám musí dodať nádej a smer. Malá skupinka Židov úspešne zmobilizovala židovský ľud a vyburcovala ho k pochodu proti britským dobyvateľom aj navzdory požiadavkám oficiálneho židovského vedenia. Toto je posolstvo, ktoré nám zanechal Rabbi Moše Segal, špeciálne na Tiša b'Av. Človek na ulici má moc zastaviť deštrukciu, obzvlášť keď nás do nej uvádza židovské

vedenie, nech to nebesia nedovolia. Ak chce niekto narábať s ovcami, nech to robí na vlastnej farme. Ale my, ľudia, nepôjdeme ako ovce do projektov, ktoré ohrozujú životy našich detí a vnúchat ako aj existenciu židovského štátu ako celku.

Dnešný pochod vyjadruje jednotu a vernosť. Ako nevesta, ktorá krúži okolo svojho ženicha, prišli sme v davoch obstúpiť Chrámovú horu a zložiť prísahu vernosti Tóre Izraela, ľudu Izraela a celej zemi Izrael, ktorej srdcom je Chrámová hora. A práve tak ako Rabbi Segal vyzýval Britov, my zverejňujeme výzvu súčasným arabským votrelcom, nemýľte sa! Hoci väčšina nášho politického vedenia je slabá, izraelský ľud je silný! Nikdy sa vám nevzdáme! Naopak – znovu nastolíme židovskú zvrchovanosť nad Chrámovou horou a odstránime vás z miesta nášho chrámu a z každého miesta v krajine Izrael, kde ohrozujete Židov! Nech žije dlho židovský štát! Nech žije dlho ľud Izraela! Nech žije dlho Tóra Izraela! Nech žije dlho krajina Izrael! Kiež je Jeho vôľa, aby sme si zaslúžili príchod nášho spravodlivého Mesiáša a postavenie tretieho chrámu urýchlene, za našich dní, Amen!”

Nadia Matar, spolupredsiedníčka Žien v zelenom

Pokračujme všetci v modlitbách!

*Ron Cantrell
Jeruzalem, Izrael*

„Na твоjich múroch, Jeruzaleme, ustanovím strážcov, ktorí po celý deň a po celú noc nebudú nikdy mlčať. Vy tedy, ktorí pripomínate Hospodina, nemajte pokoja!“ (Iz. 62:6)

MÚR MODLITEB

LIST MODLITEBNÉHO STRÁŽCU

August 2003 / Elul 5763

VYCHÁDZA ČERVENÝ MESIAC

“Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a budú robiť znamenia a zázraky, aby zvedli, ak možno, vyvolených.” (Mar. 13:22)

Najväčšou hrozbou dneška, a to nielen pre Izrael, ale aj pre slobodný svet, je prílev islamu. Nie je to nič nové; mnohí o tom hovorili. Len málokto však vie, aká je táto situácia v skutočnosti vážna. Najväčším problémom Izraela nie je niekoľko Palestínčanov, ktorí majú nenávisť voči Židom, pretože si myslia, že im zobrali ich domy. Problémom Izraela je militantný islam vyrastajúci z takzvanej svätej knihy, ktorá hovorí o Židoch ako o “prasatách a opiciach” (Surah 5:60), a prikazuje svojim nasledovníkom zabíjať nevercov (Surah 9:5). V dejinách islamu boli tri hlavné etapy rozmachu: (1) 632-750 po Kr., (2) 1071-1683, (3) 1980 (približne) po súčasnosť. Teraz sa nachádzame v tretej etape rozširovania. Islamskí radikáli vytušili, že majú prevahu a robia prudké vpády do spoločností takmer vo všetkých národoch sveta. Islam je predsa náboženstvo nenávisťi a násilia. Islamský mesiac je červený od krvi. Neslávne známy britský moslimský kňaz Abu Hamza al-Masri nedávno povedal: “Naši bojovníci budú bojovať, až kým heretici nevymiznú... aj keby to malo znamenať smrť všetkých ľudských bytostí!” *Toto* je to, čomu čelí Izrael – a my všetci – a len Boh Abraháma, Izáka a Jáкова môže poraziť tento smrtiaci vírus, ktorý napadol skoro každú spoločnosť vo svete.

- **Modlite sa**, aby Boh posilnil všade svoj ľud, a aby zastavil vlnu tohto politicko-náboženského hnutia, ktoré hrozí, že pohltnú svet.

DOBRE SLOVÁ ZÁPADNÝCH VODCOV

“Predovšetkým teda napomínam, aby sa diali prosby, modlitby, prímluvy a ďakovania za... kráľov a za všetkých vysoko postavených...” (1. Tim. 2:1-2)

- **Ďakujte Bohu** za vodcov vo vláдах, ktorí ešte nestratili súdnosť. Nedávno Tony Blair v Kongrese USA povedal: “Nikdy nesmieme robiť kompromisy vo veci

bezpečnosti Izraelského štátu,” za čo získal ovácie. Blair vyzval arabských vodcov, aby uznali právo Izraela na existenciu, a aby ukončili nenávistnú protiizraelskú propagandu, ktorá, ako povedal, prekáža uplatneniu skutočného mierového procesu. “...hanebná propaganda musí prestať. Nemôžete učiť ľudí nenávidieť a potom ich žiadať, aby žili v mieri,” povedal.

Pozorovatelia nedávno zistili aj prekvapujúce pochopenie skutočnej situácie Izraela medzi americkými vládnymi predstaviteľmi. Dokonca aj štátny tajomník Colin Powell rozumie, že časť problému spočíva v odmietaní Arabov uznať právo Izraela na existenciu.

- **Pozdvihujte** pred Boha amerických vodcov, pretože v súčasnosti (inak ako jednotliví kresťania na celom svete) je Amerika jediným skutočným (pozemským) priateľom Izraela.

Prezident Bush a niekoľko členov jeho kabinetu sa denne stretávajú k modlitbám. Jeden muž, ktorý sa nedávno zúčastnil modlitebných raňajok vo Washingtone, povedal, že to bolo skoro ako pobožnosť v kostole. Preto nie je priestor na cynizmus v postoji voči týmto vodcom, hoci možno pochabým vo veci cestovnej mapy. Musíme sa za nich modliť.

- **Proste Boha**, aby poctivým vodcom otvoril oči pre pochopenie Božej vôle a Božieho srdca s týmto malým kúskom vlastníctva, o ktorom povedal, že Mu patrí.

“Daj svojmu sluhovi poslušné srdce... aby mohol rozoznávať dobré od zlého...” (1 Kráľ. 3:9)

ZMÄTOK NA TERITÓRIÁCH

“V tom čase nebolo kráľa... každý robil, čo uznal za správne.” (Sud. 17:6)

- **Modlite sa** za odzbrojenie islamských militantných skupín ako Hamas, Islamský džihád a ďalších ozbrojených zoskupení.

Zdá sa, že feudalistická zmes ozbrojených skupín, ktoré terorizujú vlastných ľudí, spôsobuje, že teritória upadajú do chaosu. Zamaskovaný strelec z Brigády mučeníkov Al Aksa nedávno vnikol do domu starostu Jeninu, vyvliekol ho na námestie a mlátil ho pred okoloidúcimi. Potom ho vzali do utečeneckého tábora, kde ho zadržovali niekoľko hodín, pokým Arafat nenariadil jeho prepustenie. Bol obvinený z “kolaborácie s Izraelom” a sprenevery verejných financií.

V Nabluse sú podobné incidenty skoro na dennom poriadku. Po uliciach sa potulujú ozbrojené tlupy a “nikto nevie, kto sa skrýva pod maskami,” ako to vyjadril jeden z obyvateľov. Len nedávno sa niekoľko gangstrov pokúsilo uniesť Palestínčana z miestnej lekárne, pričom postrelili a zabili mladú matku, ktorá niesla svoju dvojmesačnú dcéru. Smrť šiestich ľudí, ktorí za posledných niekoľko mesiacov zahynuli

v Nabluse pri podobných incidentoch, podnietila obyvateľov Nablusu, aby vyzvali PS k obnoveniu zákona a poriadku a k uvaleniu zákazu používania zbraní v meste. “Požadujeme, aby PS zastavila tých, ktorí sa zahrávajú so životmi nevinných obyvateľov,” vyhlásila jedna z príbuzenstva mladej matky. Takéto veci sa dejú, keď Izrael nie je nablízku, a je to aj jeden z dôvodov, prečo niektorí ľudia hovoria, že Arabom môže vládnuť len “silná ruka”.

Z času na čas si však musíme pripomenúť, že mnohí Arabi sú dobrí, a že nevinné životy potrebujú ochranu.

- **Prihovárajte sa** za tých Palestínčanov, ktorí túžia viesť pokojný život; **žiadajte Boha**, aby ich viedol k porozumeniu Jeho Slovu, ktoré sa týka tejto Zeme.

“Podvod je v srdci tých, čo snujú zlé, radosť však majú, ktorí radia k pokoju.” (Pr. 12:20)

CHUDOBNÍ V IZRAELI

“Len aby sme pamätali na chudobných; a to som sa aj usiloval robiť.” (Gal. 2:10)

- **Proste Boha**, aby zabezpečil tých rodičov v Izraeli, pre ktorých je náročné nasýtiť svoju rodinu. Izraelská ekonomika je stále v troskách a nejaký čas ešte možno potrvá, kým sa to zlepší. Finančný rezort pod vedením Binjamina Netanjahuu nedávno znížil množstvo platov a príspevkov, aby sa pokúsil udržať to málo peňazí, ktoré vláda má. Zníženie sa týkalo aj mesačných poukážok pre slobodné matky ako Vikki Knafo a Micpe Ramon.

To podnietilo Vikki, aby vyrazila na protestný pochod Jeruzalemom. Dlhým putovaním v horúčave si získala pomerne veľkú pozornosť, a tí, ktorí jej priali, ju cestou potešovali a povzbudzovali. Keď prišla, utáborila sa oproti Finančnej sekcii a čoskoro sa k nej pripojili dve desiatky ďalších slobodných matiek, ktoré nemôžu vyjsť zo svojho drasticky zníženého sociálneho príspevku. Až doteraz matky sedia oproti Financiam, ale úradníci hovoria, že veľa toho urobiť nemôžu, pretože “nie sú peniaze”. Autor sa domnieva, že z tých miliárd dolárov, ktoré Izrael každoročne dostáva zo zahraničnej pomoci, by niečo mohlo ísť na pomoc týmto zápasiacim matkám, aby mohli nakrmiť svoje deti.

- **Pozdvihujte** pred Bohom izraelskú ekonomiku a pripomínajte Mu zaslúbenia o prosperite a to, že Izrael má byť “hlavou” a nie “chvostom”.
- **Zároveň sa modlite**, aby sa ľud Izraela vrátil späť srdcom k svojmu Stvoriteľovi a Manželovi, aby mohol na nich vyliat plnosť požehnaní, ktoré pre nich má.

“Splnia sa na tebe všetky tieto požehnaní... ak budeš poslúchať slovo Hospodina, svojho Boha... Hospodin ti udelí svoje požehnanie, aby bolo s tebou vo tvojich zásobárňach a vo všetkom, čoho sa chytia tvoje ruky...” (5 M. 28:2,8)

ČAS NAVRÁTIŤ SA

“Pod’te, vráťme sa k Hospodinu. On nás roztrhal, On nás aj uzdraví. On nás zbil, On nás aj obviaže.” (Hoz. 6:1)

Pri písaní tohto augustového modlitebného listu si uvedomujem, že ten ďalší bude už septembrový. Zdá sa to nemožné, že leto je už skoro za nami. Staré východné príslovie hovorí: “Čas je ako šíp” (inými slovami “čas letí”). Napadlo mi slovo z Jeremiáša, ktoré hovorí: **“Prešla žeň, pominulo leto, no, nie sme zachránení.” (8:20)**. Je čas – áno, dlhý uplynulý čas – aby si ľudia uvedomili, že sa *musia* vrátiť späť k svojmu Bohu.

- **Modlite sa** za duchovné obnovenie Izraela!

**V Mesiášovom mene,
Lonnie C. Mings**

Projekt MÚR MODLITIEB organizuje medzinárodná organizácia
Kresťanskí priatelia Izraela (CFI) so sídlom v Jeruzaleme:
CFI, P.O.Box 1813, Jerusalem 910 15, ISRAEL

E-mail: cfi@cfijerusalem.org; www.cfijerusalem.org

Na Slovensku a v Českej republike zabezpečuje tento projekt občianske združenie Chevra.

Židovské piesne v hebrejčine

CD

a

KADOSH (Svätý) - Michaela Záhorská

cena 330,- Sk za CD a 160,- Sk za MC

(250,- Kč za CD a 125,- Kč za MC)

Zoznam piesní:

Kadosh I

Yismechu Hashamayim

Ani Ma-Anim

Israel

Lecha Dodi

Piha Patcha

Kadosh II

Schifni Kamayim

Gam Ki Elech Bege

Baruch Ha Ba

Yerushalayim, Hevenu Shalom

Ruach

Yerushalayim Shel Zahav

Pre Slovenskú republiku:
Chevra, Hollého 40 , 010 01 Žilina
Banka: ČSOB, a.s., Legionárska 1,
012 22 Žilina
č.ú.: 107656253/7500 (SKK)

Pre Českú republiku:
Chevra, Smetanova 523, 739 61 Třinec
Banka: ČSOB, a.s., Lidická 1264,
739 61 Třinec
č.ú.: 180773659/0300 (CZK)

Tel./ Fax: +421-41-56 40 536

MC !!! E-mail: chevra@chevra.sk, WEB: www.chevra.sk